Newsletter ARAT Decembrie 2018

Editorial

De multe ori luna decembrie este asociată cu lucruri care ajung la un sfârșit. Pentru newsletter-ul ARAT, ea marchează de această dată un nou început și o transformare în ceea ce privește forma, structura, frecvența de apariție și echipa editorială. Câteva cuvinte despre fiecare element în parte.

Veți putea citi newsletter-ul de acum încolo în variantă electronică. El va fi trimis tuturor membrilor ARAT. Căutăm o soluție tehnică pentru a-l încărca și arhiva pe site-ul asociației, așa încât el să poate fi accesat și de acolo.

Publicația va apărea de patru ori pe an. Ne propunem ca unul din aceste patru numere să fie gata în preajma datei de conferință și să îmbrace inclusiv o formă tipărită. Astfel, va exista posibilitatea distribuirii lui în cadrul evenimentului național către participanți. Vedem acest lucru ca pe o modalitate prin care comunitatea AT să ajungă să fie cunoscută și de către cei din afara ei.

Structura newsletter-ului va avea unele rubrici constante pe care le veți regăsi și în acest număr. Una dintre ele este cea de interviuri cu membrii ARAT din Timișoara și București care practică Analiza Tranzacțională în domenii de activitate diverse – acum veți putea citi despre Traian Bossenmayer, PTSTA-O, material realizat în urma unui dialog cu Olga Udrea, și despre Alina Brigitte Rus, material realizat în urma unui dialog cu Lucian Gîrniceanu.

O altă secțiune va fi dedicată unui articol cu o temă profesională de interes. În acest context, Anca Tiurean ne împărtășește câteva din reflecțiile incluse într-o lucrare mai amplă pe tema intersubiectivității din relația consilier-client.

Ne propunem să aducem constant în atenția voastră și o recenzie de carte. Irina Filipache scrie în acest număr despre volumul „Riscurile puterii celor care ajută", o carte ce abordează motivațiile inconștiente aflate la baza anumitor profesii.

De asemenea, vom aduce în prim-plan știri despre activitatea membrilor asociației (aici veți putea citi despre aniversarea Esential Psy si despre călătoria Mariei Bran la școala de iarnă din Belgrad) și a structurilor ARAT (Consiliul Director, Comisia Profesională și Comisia de Etică). Ele vor fi completate de noutăți legate de lumea Analizei Tranzacționale la nivel internațional (știri privind European Association of Transactional Analysis – EATA, respectiv International Association of Transactional Analysis – ITAA).

Important în acest număr este și faptul că veți regăsi impresii și informații despre Conferința națională, „Maturizare și Schimbare", care a avut loc în octombrie, 2018 la Timișoara.

Ne-ar bucura tare mult să ne scrieți – cu sugestii, păreri, materiale care vi s-ar părea potrivite pentru conținutul acestei publicații sau cu dorința de a vă alătura echipei editoriale! Ne puteți contacta prin intermediul adresei de email (luci.girniceanu@yahoo.com sau dianardeaconu@gmail.com).

Să aveți lectură bună și sărbători cu bucurie!

Lucian Gîrniceanu și Diana Deaconu – membri ai echipei editoriale

---

Gânduri și impresii despre Conferința ARAT 2018

Timișoara 2018

Ediția cu numarul XII a Conferinței Naționale de Analiză Tranzacțională a avut loc anul acesta la sfârșitul lunii octombrie mai exact in zilele de 27-28, în Timișoara. Cu această ocazie s-au sărbătorit și 18 ani de existență a ARAT.
Oameni din domeniul psihoterapiei (cu formări în A.T. și nu numai) cât și din afara lui, au participat timp de două zile la workshopurile susținute de trainerii din Arad, București și Timișoara, traineri care la rândul lor au fost și în postura de participanți la workshopuri.
Cu ce gânduri si impresii au plecat participanții de la conferință după un week-end plin de AT la cote maxime, puteți citi în continuare.

Mihaela Brînzoi: "Am înțeles pentru mine că provocarea în maturizare este strâns legată de alegerea conștientă a propriului sistem de valori și de conștientizarea că suntem responsabili pentru dobândirea noilor deprinderi de relaționare – grijulie și intenționată. Și am mai înțeles că orice lucru mare și valoros pe care ni-l dorim implică mai mult decât un singur om. Implică un grup de oameni care privesc individual și împreună în aceeaşi direcție,cea a schimbării prin maturizare.

Andreea M: "O conferinţă destul de interesantă pentru o persoană în afara analizei tranzacţionale. M-a impactat apropierea participanţilor, am avut impresia unei mari familii, ce primeşte cu braţele deschise şi oameni din exterior. Sper să repetaţi această experienţă."

Carmen Roşu: " Mie mi-a plăcut modul în care trainerii au participat la alte workshopuri, i-am văzut alături de noi, pentru mine a fost o dovadă de respect şi o dovadă de AT trăit, nu povestit. Mi-a

Tuturor celor care au făcut posibilă această conferinţă le sunt recunoscătoare! O conferinţă în care au coexistat explorarea, descoperirea şi învăţarea. Cu siguranţă pentru mine aşa a fost!"

Ioana Cupsa: "Ce mare bucurie şi satisfacţie să iau parte la aniversarea majoratului ARAT, să văd o comunitate care vine împreună din nou în jurul analizei tranzacţionale, însă de această dată ca împlinire a forţei de creştere din interiorul ei. Fie ca razele acestei forţe să ne inspire şi să ne facă mai puternici. La mulţi ani, ARAT!"

Mariana Roman: "O super conferinţă. Mi-a plăcut atmosfera, oamenii foarte faini şi workshopurile foarte interesante. Felicitări şi la mai multe conferinţe aşa faine!"

Nicoleta Gheorghe: "Nu mă aşteptam să fie o conferinţă atât de intensă. A fost foarte intensă şi încă mai este, mai e ceva din ea, dar nu mă aştept să scadă în intensitate. Intensă şi interactivă, cu legătura dintre noi pentru că intensitatea se referă la un singur om, dar e vorba şi de interactivitate, relaţionare. Cred că are legătură şi cu cei 18 ani de ARAT, pentru că suntem mai capabili să ducem o astfel de intensitate."

plăcut foarte tare organizarea în sine, cu organizarea de la student, AT- ist şi aşa mai departe, naturaleţea cu care s-a făcut asta. Eu fiind crescută în vechiul regim, nu am simţit chestia asta scorţoasă a ierarhiilor. Pentru mine a fost o bucurie şi o încântare această conferinţă şi sunt foarte mândră că a fost ţinută de romani."

Cristina Pop: "Aş vrea să fac referire la ceva ce a spus Anne Marie Linekamp, unul din trainerii ce au trimis discursuri înregistrate, în deschiderea conferinţei. Ea a vorbit despre decontaminare între Europa de Vest şi Europa de Est. Eu cred că noi în această conferinţă am dus mai departe procesul ăsta, a fost pentru prima dată când ne-am permis să nu mergem pe proiecţia «avem nevoie de megastarurile internaţionale care să vină să ne ţină traininguri», şi am reuşit să vedem valoarea trainerilor pe care îi avem acasă. Pentru mine nu a fost o surpriză că a fost o calitatea excelentă a trainingurilor, a fost mai degrabă un reality check."

Ioana Eva: "Mi-a plăcut conferinţa, whorkshopurile foarte interesante, oamenii mi s-au părut foarte implicaţi şi-n timpul workshopurilor, şi-n organizare. Felicitări, la mai multe conferinţe în genul ăsta."

Interviu cu Alina Rus

Lucian Gîrniceanu: Bună, Alina. Mă bucur că ai acceptat invitaţia noastră de a ne răspunde la câteva întrebări. Aş dori să începem cu impresiile tale despre conferinţă. Ai fost coordonatorul principal al conferinţei, dar ai primit şi un premiu. Povesteşte puţin despre conferinţă, dar şi despre premiu.

Alina Rus: Conferința de anul acesta a însemnat pentru mine muncă, împlinire și bucurie laolaltă. Bucuria de a fi împreună traineri, studenți, colegi, participanți. Anul acesta, asociația noastră a împlinit 18 ani de la înființare. Cum sunt și membru fondator, alături de alți colegi dragi, m-am gândit să sărbătorim împreună acest moment. Acum 2 ani, la Timișoara, am auzit câteva voci care spuneau "Cum ar fi să avem o conferință doar cu traineri români?". M-am gândit că ar fi o ocazie bună să arătăm comunității și celor din jur cum am crescut în acest timp și că avem ceva de spus „la 18 ani", ca semn al maturizării noastre profesionale.
Premiul ARAT, a fost anul acesta pentru certificarea ca trainer și supervizor (sub supervizare) în Analiză Tranzacțională (PTSTA). În decembrie 2017 am obținut această certificare prin participarea la TEW (Training Endorsement Workshop) la Lisabona. Acest premiu reprezintă un vis împlinit, încununarea unor luni de pregătire și eforturi. Ca și parcursul pentru certificarea ca CTA (Certified Transactional Analyst), a fost un parcurs de maturizare, în care m-am descoperit pe mine, cum vreau să devin ca trainer și supervizor. Partea frumoasă a fost că am parcurs acest drum susținută de colegii mei din Timișoara, care mi-au ascultat încercările, îndoielile sau frustările. După ce TEW s-a încheiat, mi-am dat seama ce important a fost pentru mine să fac parte dintr-un grup care să-mi susțină creșterea și dezvoltarea.

În 2008 am încheiat contract de supervizare înregistrat la EATA și am început să lucrez constant cu clienți. Fiind de formare psiholog și lucrând în domeniul educației, am cochetat cu ideea de a mă specializa și/sau în AT educațional. În 2011, am luat decizia de a-mi continua drumul ca psihoterapeut și de a-mi da examenul de CTA (Psihoterapie). Tot atunci, am început să particip la grupul de supervizare coordonat de John și Lis Heath, împreună cu colegii mei. Cu susținerea supervizorului principal și a acestui grup mi-am continuat descoperirea și maturizarea mea ca psihoterapeut. În 2016, am obținut certificarea EATA ca CTA (Analist Tranzacțional Certificat) și în 2017 ca PTSTA (trainer și supervizor în Analiză Tranzacțională sub supervizare).

L.G: În prezent eşti şi formator A.T., ce ne poţi împărtăşi despre această experienţă şi dacă ai un sfat pentru cei aflaţi la început de drum atât, în formare, cât şi în supervizare?

A.R: Da, în prezent sunt formator la Centrul "Physis", coordonat de Ioana și Sorin Duma, și am încheiat primul an de formare în psihoterapie împreună cu Karina Heilligers. Din acest început de drum, învăț să vin în întâmpinarea nevoilor studenților și ce anume pot face eu ca parcursul nostru împreună să fie cât mai eficient.
Ca gânduri pentru cei la început de drum, doresc să împărtășesc că, în procesul meu de formare, pe mine m-a ajutat să fiu atentă la nevoile mele, să cer ajutor când am nevoie și să am un grup de suport. Sfatul pe care l-aș da ar fi să fie atenți la descoperirea nevoilor proprii în formare și să acționeze pentru a și le îndeplini.

L.G: În această toamnă ai avut primul AT 101, ca formator, ce ne poţi spune despre această experienţă?

L.G: Ce a fost diferit, acum faţă de restul conferinţelor, la care ai participat?

A.R: Doar auzind întrebarea, îmi vine să zâmbesc larg cu fața și sufletul. Cred că tocmai acest lucru a fost diferit, faptul că a fost prima conferință susținută exclusiv de traineri români certificați internaţional.
Dacă mă uit la cifre, conferința a fost un succes. Am avut peste 80 de participanți. Împreună cu colegii cu care am organizat conferința, cred că ne-am atins scopul. Am adus împreună oameni din comunitatea AT și din afară si am arătat o frântură din istoricul nostru ca asociație, am arătat o parte din cine suntem și ce avem de spus. Am resimțit această conferință ca un succes în momentul în care am observat, la sfârșitul evenimentului, că participanții nu se ridicau de pe scaune să plece acasă. Pentru mine, acesta a fost un semn că le-a plăcut să fim împreună.
Au fost surpinzătoare pentru mine și ”ecourile” conferinței. Ca o piatră pe care o arunci în lac și produce unde. Una din unde m-a atins și pe mine când am primit câteva feedback-uri de la persoane din afara comunității AT despre atmosfera caldă a conferinței. Cred că noi, cei crescuți în această comunitate, ne-am obișnuit cu Okness-ul, egalitatea în relație, comunicarea cu respect, schimbul de stroke-uri pozitive. În același timp, îmi dau seama că pentru cineva din exterior poate fi surprinzătoare această atmosferă.

L.G: Cum ai luat contact cu lumea Analizei Tranzacţionale?

A.R: A fost odată ca niciodată…o carte în limba franceză a lui Renne de Lassus ”L’analyse Transactionelle”. O carte mică din colecția de buzunar. Pe care am primit-o în 1992 de la soțul meu, care era și el student pe atunci. Doi ani mai târziu, am avut ca disciplină la Facultatea de Psihologie (Universitatea de Vest din Timişoara) “Analiza Tranzacțională” cu dl. prof. Poenaru. M-am simțit imediat atrasă de limbajul simplu, de aplicabilitatea AT. Analiza Tranzacțională a fost una din disciplinele pe care le-am ales ca probă de examinare (pe lângă Psihoterapie și Psihologie generală). Nu știam atunci că voi deveni psihoterapeut. Cu toate acestea AT a lăsat o amprentă asupra mea. În anul 2000, m-am întânit pe stradă cu fosta mea colegă de facultate, Adriana Șerbescu. Știa că-mi place AT și mi-a sus despre organizarea unui curs AT 101 cu John Parr în vară. Restul este istorie. Am devenit membru fondator al ARAT împreună cu Ioana Duma, Sorin Duma, și alti colegi, iar Adriana Șerbescu a fost primul preşedinte ARAT.

L.G: Ne poţi face un scurt rezumat al tău în A.T.?

A.R: Așa cum am spus mai sus, am început formarea în 2000 și am încheiat-o în 2007. Am parcurs un curriculum circular în care eram mai mulți studenți pe mai multe niveluri la un loc. Acest tip de formare a avut și avantaje și dezavantaje. Avantajele au fost aprofundarea temelor abordate și faptul că, am învățat să rămânem împreună.

A.R: A fost o experiență cu emoții. AT 101 mi se pare a fi ca un maraton în care parcurgem conceptele AT în două zile. A fost o experiență frumoasă din care am învățat cum să îmbin structurarea teoriei cu creativitatea, viteza cu acordarea la ritmul participanților, detaliile cu aprofundarea conceptelor de bază.

L.G: Fiind deja cu experienţă, cum vezi tu raportarea românilor, faţă de psihoterapie acum faţă de momentul în care ai început să lucrezi?

A.R: Cred că asist la o schimbare în cultura noastră. Am constatat o deschidere fată de psihoterapie din partea unor categorii de persoane care, în trecut, nu obișnuiau să ia în calcul această opțiune. De exemplu, a crescut numărul clienților de sex masculin, ceea ce indică o tendință de depășire a stereotipurilor de gen.

L.G: O întâmplare sau un caz din cabinet care te-a impresionat?

A.R: Nu știu dacă am o întâmplare care m-a impresionat pentru că fiecare client/clientă este unic(ă) pentru mine și vreau să mă las impresionată de fiecare în parte.
Cred că este important să fiu pregătită să ascult povestea fiecăruia ca și când ar fi pentru prima oară. Să fiu acolo, cu ceea ce știu acum, cu curiozitatea cu care un copil descoperă lumea pentru a merge împreună pe drumul descoperirii.
Ceea ce mă fascinează este să fiu martoră la repetarea unor pattern-uri de relaționare în relația terapeutică și să fiu părtașă la schimbare împreună cu celălalt.

L.G: Ne poţi recomanda o carte pe care tu o consideri importantă în dezvoltarea fiecărui psihoterapeut?

A.R: O carte pe care o recomand cu drag este “Darul Psihoterapiei”. Yalom descrie cu artă și vulnerabilitate provocările și beneficiile profesiei de terapeut.

L.G: Care este cea mai plăcută amintire a ta din comunitatea A.T.?

A.R: E greu să aleg o amintire. De la primele amintiri când ascultam lalolaltă fascinați de A.T., petrecerile cu karaoke și dans, Conferința EATA la Timișoara din 2004 cu chei pierdute și rezolvare de probleme în timp record, destăinuiri la workshop și ”faith lunch-uri”, zile de naștere ale copiilor petrecute împreună, salsa cu Sari, petrecere de Haloween la Timișoara, pățaniile din timpul organizării conferințelor, grupul de supervizare și probabil multe altele. Ceea ce au în comun aceste amintiri este căldura ce o resimt și cred că aceste amintiri ne leagă. Le-aș numi ”amintiri care creează legături”. Totuși, dacă ar fi să denumesc un set de amintiri, ar fi acelea în care am învățat că părerea mea contează pentru cei din jurul meu și că, dacă vorbesc, voi fi ascultată cu respect.

L.G: Alina, acest număr din newsletter, o să apară înainte de sărbători, un gând pentru comunitatea A.T.?

A.R: Ca și gând de sărbătoare, să reflectăm cum e să fim împreună pentru a deveni fiecare în parte!

Interviu cu Traian Bossenmayer, formator și supervizor în Analiză Tranzacțională în domeniul Organizațional (PTSTA - O)

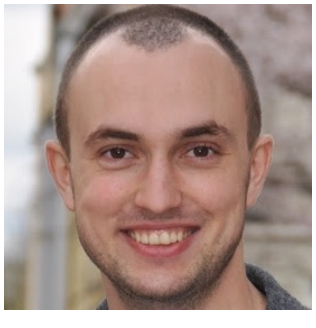

Traian este specialist în dezvoltare organizațională, cu expertiză în proiecte de training și creșterea abilităților de leadership. Este pasionat de învățarea în organizații și facilitarea schimbării în echipe. În prezent, lucrează în cadrul unei companii multinaționale în echipa de resurse umane și, în paralel, este implicat în proiecte de transformare organizațională ca freelancer.

Olga Udrea: Hello, Traian! Îți mulțumesc frumos că ai acceptat invitația noastră. Noi doi ne cunoaștem deja de vreun an, timp în care am lucrat împreună în echipa Comisiei Profesionale. Recent te-am văzut într-o postură nouă, cea de trainer în cadrul conferinței naționale ARAT de la Timișoara. A fost prima ta experiență de acest fel?

Traian Bossenmayer: Hello! Nu, nu a fost prima. Am mai ținut un workshop cu Cezara Dașu la conferința ARAT din București, în anul 2017 cu tema "Masochism și jocuri psihologice". A urmat apoi cel de la Timișoara, unde am susținut workshopul despre experiențe de maturizare în grupuri, alături de Diana Deaconu.

O.U: Ai o experiență semnificativă în domeniul consultanței și resurselor umane, ne poți da mai multe detalii despre această activitate a ta?

T.B: Primul job în domeniul resurselor umane a fost în anul 2005, pe o poziție de recruiter într-o companie internațională de consultanță. Pe vremea aceea eram încă student și îmi aduc aminte că nu îmi era foarte clar ce înseamnă resursele umane, am fost însă mai mult atras de specificul internațional al organizației. Am început destul de rapid să țin interviuri, să am contact cu clienți și să duc la capăt proiecte de selecție și recrutare. Au urmat după aceea experiențe în roluri variate, însă toate au avut un numitor comun - învățarea și dezvoltarea oamenilor și a organizațiilor. Am avut roluri interne de HRBP (Human Resources Business Partner) sau HR manager, o experiență pe care o recomand oricui își propune să meargă pe calea consultanței. Am petrecut o bună parte din acești ani în roluri de consultant în dezvoltare organizațională și am lucrat cu companii locale, antreprenoriale, ONG-uri și companii multinaționale.

O.U: Cum și când ai intrat în contact cu Analiza Tranzacțională?

T.B: În anul 2007, am avut oportunitatea să dețin un rol de HR manager pentru o companie care luase naștere în urma fuziunii a trei companii locale, achiziționate de un fond de investiții spaniol. A fost prima experiență care mi-a arătat complexitatea organizațiilor, în special într-un context în care grupuri care până de curând erau în competiție, trebuiau să lucreze împreună, către un scop comun. Am vrut să învăț mai mult despre psihologia organizațională și dinamica grupurilor deoarece multe din proiectele pe care le propuneam erau primite cu rezistență. Auzisem despre analiza tranzacțională, așa că m-am gândit să citesc cartea lui Eric Berne, "The Structure and Dynamics of Organizations and Groups". A fost un mare moment de "aha", pentru că am putut înțelege și identifica alternative de abordare a rezistenței la schimbare pe care o observam în organizație. Am continuat mai apoi cu un curs introductiv AT 101, urmat de formarea clasică de bază.

O.U: Cum își face AT-ul simțită prezența acum, în această etapă din muncă ta?

T.B: Îmi place să mă gândesc la AT ca la acea structură, coloana vertebrală pe care mi-am construit modul de practică profesională și, de ce nu, o parte din identitate. Cu siguranță Analiza Tranzactională și procesul de formare au avut o influență semnificativă și la nivel personal. Chiar dacă separarea între spațiul profesional și cel personal este clară, cred că schimbarea, influența, inclusiv la nivel de organizație vin și dintr-un fel de a fi și de a alege. Așadar, fie că lucrez în roluri de specialist intern, fie din postura de consultant extern, valorile, etica și principiile AT-ului sunt în continuare principalul punct de reper pentru mine.

O.U: Ești încă de anul trecut PTSTA în domeniul organizațional, cum te-ai decis să mergi mai departe către o certificare internațională în AT?
T: Prima certificare internațională a fost în anul 2015, cea de practician în AT Organizațional (CTA-O). La aproximativ un an după, mi-am dat seama că sunt interesat de rolul de formator și supervizor, probabil și din intenția de a stimula și oferi experiența aceasta de învățare în AT și altor colegi.

O parte se întâmplă, desigur, și din rolul de trainer în organizații, însă am vrut să pot susține direct și formal experiențe de acreditare internațională, deoarece pentru mine acest proces de învățare și cunoaștere a fost unul special.

O.U: Pentru cei care și-ar dori să aleagă acest drum, dar încă nu știu cum și cu ce se mănâncă AT-ul Organizațional, ce a însemnat această călătorie pentru tine?

T.B: Din punct de vedere al procesului de învățare, călătoria - structura, pașii de urmat - este foarte asemănătoare pentru toate cele patru domenii de practică ale analizei tranzacționale. Handbook-ul EATA explică foarte bine aceste etape și condiții. Acolo unde sunt diferențe clare este vorba mai degrabă de contextul de practică și competențele diferite pe care fiecare tip de domeniu le presupune.

Pe mine m-au ajutat mult rolurile variate pe care le-am avut în contexte organizaționale foarte diferite. Fie că am fost specialist în HR, trainer, consultant, manager-ul propriului business, a fost util să traduc de-a lungul anilor aceste experiențe și din perspectiva AT-ului și să le integrez în procesul de pregătire. Sigur, a fost nevoie să trec și prin etapele formale ale examenului scris, oral, supervizări și așa mai departe. Însă vreau să pun accent pe faptul că pregătirea pentru CTA este și despre modul în care lucrezi și alegi să stimulezi schimbarea și creșterea în contextele în care te afli, bineînțeles din rolul de profesionist, fie că este cel de terapeut, consultant, trainer sau coach.

Examenul de CTA l-am susținut la Roma (Italia), iar workshopul de confirmare a nivelului de PTSTA (TEW) l-am avut în Santiago de Compostela (Spania).

O.U: Ești supervizor în supervizare, cum ai descrie această experiență pentru tine?

T.B: Aduce cu ea un nivel nou, sau mai bine zis diferit, de responsabilitate. Nu este unul mai bun sau mai puțin bun, este doar o altă perspectivă, cea de participant direct la creșterea comunității de AT.

O.U: Te-am ascultat recent vorbind alături de Diana Deaconu despre experiențele de maturizare ale grupurilor. Care este experiența ta în comunitatea noastră și cum s-a schimbat locul tău de când ai aderat prima dată în ARAT?

T.B: Prima interacțiune cu comunitatea AT din România a fost în anul 2008, la un curs de introducere în Analiză Tranzacțională AT 101 susținut de Joost Levy. De atunci, aceasta s-a schimbat semnificativ din perspectiva faptului că o bună parte dintre cei pe care i-am cunoscut atunci mi-au devenit între timp prieteni și colegi, alături de care am avut diverse proiecte. De exemplu, una dintre inițiativele speciale pentru mine, pornită împreună cu alți trei membrii ai asociației, este proiectul "Conversations in TA" dezvoltat împreună cu Alexandra Gheorghe, Diana Deaconu și Marina Brunke.

O.U: Ce a fost valoros pentru tine în propriul proces de maturizare?

T.B: Încrederea pe care am primit-o de-a lungul anilor de la supervizorii și trainerii pe care i-am cunoscut, o parte dintre ei devenindu-mi și mentori.

O.U: După un an în cadrul Comisiei Profesionale ARAT, ce simți că te-a motivat să alegi o muncă de tip voluntariat?

T.B: Am ales implicarea în Comisia Profesională pentru că am vrut să am un rol mai activ în viața asociației. Fusesem de trei ori voluntar în organizarea conferințelor naționale ARAT, însă calitatea de membru în CP mi-a oferit un alt nivel de înțelegere a felului în care funcționează asociația zi de zi. Cred în implicare, indiferent dacă aceasta înseamnă o contribuție mai mare sau mai mică, comunitatea se dezvoltă datorită ei.

O.U: Eu sunt mare fan Big Bang Theory și mi-a plăcut mult episodul cu mașina timpului. Dacă te-ai întâlni cu Traian la început de drum, ce ți-ai spune?

T.B: "Fă mai mult din ceea ce te face fericit."

---

10 Ani de Esential Psy

Privind în urmă, vedem pașii (uneori mai mari, alteori mai mici) pe care i-am făcut animate de dorința de a transforma în realitate, visul de a lucra profesionist și liber, de a practica Analiza Tranzacțională cu satisfacție și eficiență, cu excelență în toate tipurile de servicii psihologice pe care le oferim.

Povestea lui Esential începe în august 2008 când ne-am întalnit la Festivalul Internațional de Artificii. Daniela (psiholog clinician specialist cu experiență clinică în adicții și în cercetare) și Sorina (consilier școlar și psiholog cu expertiză în evaluare (transporturi și mediu organizațional) au decis să se asocieze, să-și (co)creeze împreună o structură de psihologie. Apoi, după ce s-au stins luminile și emoția festivalului a trecut, au început împreună un proces consistent de construire şi definire: formă de organizare, denumire, spațiu, identitate profesională și legală.

In acești 10 ani au parcurs (cu pași uneori mari, alterori mici) mai multe etape. Mai întâi a fost inceputul din Popa Nan (2008-2010) când ne-am creat împreună un stil de lucru, am gândit primele proiecte (Dezvoltare Personală, Parenting) și am început să ne conectăm la comunitate (conferinte, saloane, târguri, evenimente). Au urmat anii de creștere și dezvoltare (2011-2015) în care am dezvoltat și perfectionat proiectele, am participat ca parteneri la proiectele unor colegi (Claudia Buzoianu, Ela Manu, Gabi Moisa, Oana Sandu) sau am facilitat proiectele unor colegi (Mădălina Trușcă, Claudia Buzoianu).

Am continuat să fim prezente și conectate cu comunitatea (conferințe, evenimente, târguri). Suntem acum în ani de maturizare si schimbare în care am dobândit noi competențe, am ridicat nivelul celor existente.

Sorina a devenit educator parental „Cercul siguranței", psiholog specialist în domeniul educațional și organizațional. Daniela a devenit Analist Tranzacţional Certificat în Psihoterapie, psiholog clinician principal și supervizor în psihologie clinică, consilier specializat în adicții.

Esential Psy în întregul lui a devenit Furnizor de Servicii Psihologice decontate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate și deține abilitare pentru servicii de consilire psihologică destinate celor care execută pedepse neprivative de libertate, în colaborare/ parteneriat cu Serviciul Probațiune. Am transformat programele derulate în funcție de nivelul profesional atins și de aspiratiile noastre actuale: programul pentru părinți a devenit „Cercul Sigurantei"; grupurile de dezvoltare personală au evoluat în „Grup de lucru AT", iar grupul de peer, peste timp a crescut și s-a transformat în „Grup de suport pentru terapeuti".

În acțiunile noastre am construit punți pentru ca oamenii să se simtă aproape, să simtă că aparțin și în felul acesta să poată redecide pentru propria stare de bine, armonie și echilibru interior.

Esential Psy - Societate Civilă Profesională de Psihologie Simache&Vrană

Daniela Simache, CTA(P)

Sorina Vrană, psiholog în formare AT

Școala de Iarnă Serbia 2018
Interviu cu Maria Bran (PTSTA - P)

În perioada 7-9 decembrie 2018 a avut loc în Serbia "Winter school in TA and CTA Exams". La acest eveniment a participat şi colega noastră, Maria Bran (PTSTA-P), în calitate de trainer şi examinator.

Amalia Gabor: Cu ce gânduri pleci în Serbia?

Maria Bran: Am fost invitată să particip la acest eveniment după ce am susţinut primul AT 101 cu supervizare live. Pentru mine este o provocare să lucrez în contexte culturale diferite, de aceea am acceptat propunerea cu interes. Iniţial am fost invitată ca examinator, apoi am primit invitaţia de a susţine un workshop. Este a treia oară când merg la Belgrad în legătură cu AT. Prima dată am fost la un workshop ţinut de Mark Widdowson, apoi pentru AT 101 şi acum ca examinator în examenul de CTA şi ca trainer.

A.G.: Ce semnificaţie are pentru tine faptul că faci parte dintr-o comisie de examinare? Ce înveți și cum te provoacă rolul de examinator?

M.B: A face parte din comisia de examinare e o condiţie pentru pregătirea examenului de TSTA - sunt necesare cinci examene în trei locuri diferite.

Acesta este locul de unde am pornit. Am învăţat să notez examene scrise, acum să examinez. În curând sper să am supervizaţi nu doar ocazional, ci şi cu contract de training … şi poate să încep şi activitatea de trainer.
Pentru fiecare rol e nevoie să înveți abilităţi. Pentru mine este şi o experienţă să fiu în diferite roluri ca analist tranzacţional. Este ca şi cum merg pe un drum şi văd lucruri noi interesante de o parte şi de alta a drumului. Uneori mă opresc, fac nişte poze ca să am amintirea acelor momente, apoi merg mai departe, văd altceva.... Şi acest drum poate e viaţa mea.
Îmi place să învăţ, sunt curioasă şi dornică să înţeleg: pe mine, oamenii, contextele....etc. De aceea accept provocări, îmi testez limitele… și mă bucur…

Ne bucură participarea şi contribuţia colegei noastre Maria Bran la evenimentul AT din Serbia şi sperăm să ne împărtăşească într-un viitor cât mai apropiat şi alte veşti din viaţa ei profesională.

Intersubiectivitatea în relația dintre consilier și client

Psihiatrul și terapeutul familal Dr.David Keith care mi-a supervizat formarea și dezvoltarea profesională de-a lungul ultimilor patru ani, obișnuiește să îmi reaminteasca stagiile devenirii psihoterapeutului dinspre a cunoaște despre terapie, spre a face terapie și mai apoi a fi terapeutic. În prima fază a dezvoltării sale psihologul și consilierul învață din diverse surse, inclusiv din experiența de viață despre rolul său profesional, mai apoi începe să deprindă implementarea acelor tehnici de intervenție, învățate în diverse situații, ocazie cu care, spunem noi, realitatea ne confruntă cu ceea ce am învățat până atunci, însemnând că întâlnirea cu oamenii reali aduce cu sine o imensă oportunitate de autocunoaștere și de contact cu limitele proprii și cu necunoscutul infinit care se deschide înaintea noastră, după cum a subliniat Emannuel Levinas în Totalitate și infinit. În această practică de tip confruntațional, ne ies la suprafață tot felul de griji și temeri, ceea ce ne tentează să căutăm parcă să orânduim prin înțelegerea noastră, lumea și pe ceilalți după propriul calapod, relaționând cu ceilalți scenarial, ca și când ar fi actori în propriul nostru film. Cu astfel de familiarizare și odată cu iluzia acestui tip de cunoaștere „naturală", anxietatea ne scade, însă cu prețul unei izolări în limitele propriei experiențe corporale și psihologice.
Fenomenologii caută a distinge clar între această atitudine și cea transcendentală precum și între trei diverse componente ale realității: 1) faptul trăit, 2) trăirea mea despre faptul respectiv, 3) ideile și conceptele pe care mi le formulez și prin care exprim atât faptul trăit cât și trăirea mea vizavi de acesta.
În lucrarea de față, voi descrie câteva dintre conceptele și metodele fundamentale prin care fenomenologii au căutat să pună în lumină realitatea și irealitatea întâlnirii cu celălalt și voi explica de ce găsesc a fi importante aceste demersuri pentru psihoterapeut, pentru consilierul filosofic și în general pentru beneficiarii acestor servicii, ei venind mai mult sau mai puțin motivați să aprofundeze atât cunoașterea transcendentală, cât și relația transcendentală cu cei împreună cu care iar și iar „cad în familiar".

Voi încheia prin a reflecta asupra rolului terapeutului și cel al consilierului filosofic și voi enumera câteva dintre competențele de bază pe care le avem de dezvoltat noi înșine ca profesioniști pentru a le putea facilita mai departe clienților un exercițiu și o practică similară, cu ajutorul cărora să poată adopta, la alegere, atitudinea fenomenologică.

Această lucrare are ca punct de pornire munca lui Edmund Husserl (1859 - 1938) și cea a lui Martin Heidegger (1889 - 1976), literatura aplicată a lui Oscar Brenifier și comparativ, viziunea analizei tranzacționale asupra autonomiei și sănătății psihice individuale și relaționale.

Lucrarea integrala este disponibilă aici și aici

Anca Cornelia Tiurean

Recenzie

"Riscurile puterii celor care ajută. Pentru psihologi, medici, asistenți sociali, profesori și preoți"

Autor: Adolf Guggenbühl-Craig

Editura Trei, 2017

Ceea ce m-a atras la această carte a fost, din capul locului, titlul: „Riscurile puterii celor care ajută". Apoi faptul că autorul, Adolf Guggenbühl-Craig, este analist jungian, profesor la institutul C.G. Jung din Zurich. Cartea, scrisă în termeni accesibili publicului larg, are ca miză problematica „umbrei puterii" pentru profesioniștii care activează în domeniile „ajutorării" celorlalți: medici, asistenți sociali, psihologi, psihoterapeuți, profesori, preoți. Spațiul cel mai amplu și analiza aprofundată sunt totuși acordate profesiei de psihoterapeut. De aici ideea de a vă recomanda să citiți această carte.

Autorul analizează particularitățile acestor profesii având în vedere diferite paradigme culturale, valorile implicite pe care acestea le au la bază, idealurile de sănătate psihică și fizică, de sens și de împlinire, de vindecare a suferinței și distructivității, pledând pentru conștientizarea relativității sistemelor valorice, pentru precauție „atunci când considerăm necesar să le impunem forțat."

Teza cărții este mai degrabă o certitudine, decât o interogație: în însuși miezul dorinței de a face bine și de a ajuta, stă la pândă spectrul puterii. „În mare măsură, și cunoștințele în domeniul psihologiei pot fi puse, în mod forțat, în slujba spectrului puterii"; "întâlnim, în general, dorința de putere, în forma ei cea mai pură, sub mantia corectitudinii obiective și morale."

În unele cazuri, „analistului îi este foarte greu, [...] să reziste acestei proiecții asupra sa în care este investit ca vrăjitor. El încurajează chiar această proiecție ce vine dinspre pacient, încercând să se impună în relație cu acesta, prin puterea și perspectiva sa." Umbra psihoterapeutului o influențează pe cea a pacientului și invers, acestea aflându-se adesea în strânsă legătură una cu cealaltă.

În cele din urmă, în umbra profesiei se află potențialul distructiv și autodistructiv al ființei umane, o altă temă discutată în carte. "Omul sănătos, obișnuit, cade frecvent pradă tendințelor autodistructive și agresive: el distruge ceea ce a construit, își sabotează relațiile cu cei dragi, îi face să sufere pe membrii familiei și pe prietenii săi sau, dimpotrivă, proiectează distructivitatea asupra mediului." Nici terapeutul nu este la adăpost de aceste tendințe în ciuda efortului îndelungat de cunoaștere a propriei persoane. Teoriile psihologice și formarea profesională nu sunt o garanție suficientă pentru a-l apăra pe practician de pericolele din inconștient, afirmă autorul, subliniind că este foarte dificil să devenim conștienți de propriile tendințe distructive și autodistructive, și mai ales să le tolerăm în interior, fără a le proiecta. „Psihoterapeutul întâlnește oameni pe care vrea să-i sprijine în redirecționarea lor de pe calea distructivității către cea a sănătății și a bucuriei de a trăi. Însă, într-un anumit sens, acest demers reprezintă o suprasarcină. O cantitate atât de semnificativă de bune intenții conștiente va genera, în inconștient, o cantitate echivalentă de intenții malefice și de

Cadrul teoretic de analiză este cel oferit de psihologia jungiană. Un concept cheie, așadar, este cel al „umbrei" profesiei de psihoterapeut. Noțiunea jungiană a „umbrei" individuale presupune - pe urmele lui Freud și a concepției sale asupra inconștientului - acele imagini, fantasme, pulsiuni, care au fost refulate pe parcursul istoriei individuale. Umbra "conține și multe experiențe neplăcute pentru persoana în cauză, despre existența cărora Eul sau Supraeul nu mai vor să știe"; conținuturi sexuale și agresivitate reprimată. La nivel colectiv, "umbra reprezintă reversul întunecat al idealului colectiv." Spre exemplu, „idealul european general acceptat al secolului al XIX-lea era o combinație de creștinism și liberalism; valorile colective erau iubirea, progresul, puritatea, prietenia, sobrietatea, castitatea. Umbra colectivă a acelor vremuri conținea, în consecință, ura, extazul dionisiac, tendințele orgiastice, sexualitatea ca scop în sine, plăcerea etc."

Ce îi motivează pe cei care se confruntă zi de zi cu cele mai dificile și tragice aspecte ale existenței celorlalți? Un posibil răspuns la această întrebare este de găsit nu doar în aspectele pozitive, raționale, altruiste ale motivației de a deveni terapeut, ci și în aspecte mai subtile, preponderent inconștiente, care pot circumscrie și problematica puterii. „Din umbrele psihicului se conturează însă, în același timp, și reversul, respectiv nu dorința de a ajuta, ci satisfacția și dorința de a prelua controlul și de a diminua puterea clientului." Deosebit de importantă în construcția argumentativă a autorului este presupoziția existenței unei „legii" psihologice potrivit căreia „cu cât ne străduim mai mult să atingem un ideal luminos, cu atât se constelează mai prolific reversul întunecat al acestui ideal". Autorul avertizează în repetate rânduri despre necesitatea ca terapeutul să se confrunte cu propria „condiție tragică" pe care o poartă umbra profesiei: „cu cât ne străduim să devenim terapeuți mai buni și să ne ajutăm pacienții în a-și spori capacitatea de conștientizare, cu atât alunecăm, în mod repetat, în zona opusă idealului nostru profesional."

Ce se ascunde, așadar, în umbra profesiei de psihoterapeut? La fel ca și în cazul medicului, ne putem întâlni cu tipologii pervertite precum șarlatanul, falsul profet, analistul „măgulitor" sau analistul atoateștiutor. O situație extremă, adevărată patologie, este aceea reprezentată de situația în care cel aflat în situația de oferi ajutor se folosește de cunoștințele profesionale, nu atât în scopuri altruiste ce vizează binele și dezvoltarea celuilalt, ci pentru propriile interese și nevoi psihice sau materiale, profitând de vulnerabilitatea celui aflat în suferință.

Problematica puterii poate fi întrezărită ori de câte ori medicul sau terapeutul „nu este capabil să-și vadă propriile răni interioare și propriul potențial de îmbolnăvire, el văzând bolnavul exclusiv în celălalt." Astfel, acesta „obiectivează boala, se distanțează de propria vulnerabilitate, se ridică în slăvi și îl devalorizează pe bolnav. Devine un om puternic în urma unui eșec psihic, și nu a puterii propriu-zise." Autorul consideră ca terapeuții sunt extrem de vulnerabili și expuși derapajelor inconștiente și atrage atenția în mai multe rânduri asupra situației paradoxale „în care analistul este mai amenințat de inconștient decât nonanalistul".

Asupra terapeutului se pot exercita presiuni de tot felul încă de la începutul analizei, presiuni ce izvorăsc din fanteziile clienților, din urgența sau intensitatea simptomelor pe care clienții le resimt. „Pacientul speră, în parte fără să conștientizeze acest lucru, să găsească un salvator care să-l poată elibera de toate problemele cu care se confruntă și care să poată activa în el, de ce nu, puteri supranaturale. La începutul unei terapii, relația dintre terapeut și client, analizând, seamănă adesea cu aceea dintre un vrăjitor și ucenicul său."

distructivitate. "
Autorul are o viziune mai degrabă sumbră, cu care îmi este greu să mă poziționez în acord, în privința sprijinului profesional pe care terapeutul îl poate primi în cadrul supervizării profesionale sau a grupurilor de suport, de intervizare între colegi. Universul profesional descris prin exemplele autorului, pare a fi marcat de procese de rivalitate sau de fenomene proiective și defensive care împiedică dezvoltarea personală și profesională a terapeutului.

O importanță aparte este însă acordată analizei personale continue, asumării oneste a umbrei profesiei, asumarea propriei vulnerabilității, onestitatea în relațiile cu cei care beneficiază de terapie.

„Instrumentele noastre sunt propria persoană, onestitatea și autenticitatea noastră, contactul nostru personal cu inconștientul și cu iraționalul - noi lucram cu propriul suflet, cu propria ființă – aparatele, metodele și tehnicile au o importanță secundară." Autorul vorbește despre importanța Erosului în a menține vie ființa terapeutului, despre importanța experienței iubirii și a prieteniei, despre necesitatea terapeutului de a fi bine ancorat într-o viață nonanalitică, despre importanța capacității de a rămâne deschiși, de a fi mișcați emoțional de experiențele celor cu care lucrăm, despre dezvoltarea capacității de a integra emoțional părțile întunecate din ființa sa, despre importanța deosebită a analizării fantasmelor care apar în cadrul terapeutic. „Psihoterapeutul trebuie stimulat de ceva ce nu poate fi nici stăpânit, nici neutralizat cu ajutorul tehnicilor și armelor analitice", iar provocările nonanalitice pot veni din orice domeniu. Mi-a plăcut mult această frază: „capacitatea de a vindeca este strâns legată de calitatea sa [a terapeutului] de a fi uman".

Perspectiva oferită de această carte nu este una dintre cele mai optimiste și poate suscita ample polemici. Guggenbuhl-Craig avertizează că procesul terapeutic și persoana analistului fac parte din lume așa cum o știm, cu limite, cu eșecuri, cu potențial distructiv. Autorul își construiește pledoaria într-o manieră neliniară, diferitele capitole par mai degrabă eseuri independente. Oferă exemple la modul general, nu veți întâlni studii de caz, iar tonul este mai degrabă afirmativ decât interogativ sau polemic. Să fie aceasta sugestiv pentru însăși problematica descrisă de carte? În ciuda acestor neajunsuri, cartea adresează un subiect pe cât de delicat, pe atât de important, problematica asumării și responsabilității profesionale, posibilitatea de pervertire sau deturnare a principiului de a nu face rău celor aflați în dificultate sau în suferință.

Unele din cele mai frumoase pagini ale cărții mi-au părut acelea în care este evidențiat rolul creativ al relației terapeutice, cu accent pe importanța „fantasmelor creatoare" care au rol stimulativ asupra celuilalt, activându-i potențialul vital. În loc de încheiere vă las cu câteva reflecții ale autorului. „Ce este, mai exact, celălalt, partenerul? El nu este niciodată ceva static, este viață, dezvoltare, trecut, prezent și viitor. Pentru a-l putea înțelege cu adevărat pe celălalt nu este suficientă relaționarea cu cel care este el în prezent, ci și conectarea cu cel care a fost și cu cel care va fi. Relația implică mereu o parte creatoare. Prin „parte creatoare" mă refer la faptul că psihicul uman se află într-o continuă transformare și conține noi și vaste posibilități. Se creează mereu și este mereu recreat. Potențialul psihic al individului este, desigur, limitat și totuși foarte variat și multifațetat.

Irina Filipache

Componență comisii ARAT

Consiliul Director al ARAT:

Nicoleta Gheorghe - Preşedinte

Eugen Hriscu - Vicepreşedinte

Mihaela Brînzoi - Şef comitete (Coordonator dezvoltare)

Diana Deaconu - Preşedinte Executiv (Președinte Filiala Bucureşti)

Lucian Gîrniceanu - Vicepreşedinte Executiv (Preşedinte Filiala Timişoara)

Sorina Vrană - Secretar

Alina Rus - Trezorier

Comisia Profesională a ARAT:

Lucia Ionaș - Vicepreşedinte

Olga Udrea - Secretar

Maria Bran - Membru

preşedinte - Post vacant membru - Post vacant

Comisia de Etică a ARAT:

Marina (Vasile) Brunke - Preşedinte

Alexandra Gheorghe - membru

Andreea Barbulis - membru

PREMIILE ARAT 2018

PREMIUL DE MERIT AL ARAT:

- **Daniela SIMACHE** - pentru certificarea ca CTA(P)
- **Cristina Aurora BOCA** - pentru certificarea ca CTA(P)
- **Alina Brigitte RUS** - pentru certificarea ca PTSTA(P)

PREMIUL ŞTIINŢIFIC AL ARAT:

- **Ioana CUPŞA** - pentru articolul "Culture Shock and Identity", publicat in TA Journal 2018
- **Diana DEACONU şi Nicoleta GHEORGHE** - pentru articolul "When the Outside Strikes a Chord Inside: The Role of Identity in Taking Social Responsibility", publicat in TA Journal 2018

ARAT Summit

În cadrul Adunării Generale ARAT a fost adoptată propunerea venită din partea Grupului de lucru GRIT (Grup de Resurse Interne Temerare), format din Amalia Gabor, Cristina Pop, Eugen Hriscu, Mădălina Antohe, Mihaela Brînzoi.

Iată conţinutul propunerii aşa cum a fost el suspus votului.

Propunere:
Organizarea unui eveniment intern al membrilor ARAT în care să lucrăm împreună la definirea identităţii şi a strategiei ARAT (ARAT Summit 1.0)

Motivaţie:
În prezent, avem o strategie formulată parţial (misiunea şi obiectivele strategice care se găsesc in statut). Pentru a avea o direcţie clară spre care să mergem împreună, vedem necesară completarea strategiei prin conturarea şi asumarea comună a unei viziuni şi a modurilor concrete de realizare a acesteia, iar acestea să fie bazate pe o identitate clară (ARAT Asociaţie Profesională; ARAT furnizor de formare sau ambele).

Considerăm ca un astfel de demers ar susţine atât dezvoltarea asociaţiei noastre, cât şi coeziunea noastră la nivel de comunitate, respectiv calitatea deciziilor pe care le luăm împreună. Simţim cu atât mai mult necesitatea unei strategii complete şi coerente în acest moment în care ne aflăm, deoarece contextul prezent al asociaţiei este semnificativ diferit de contextele din trecut în care au fost luate decizii privind strategia asociaţiei.
Avem o mare diversitate a nivelurilor de certificare a membrilor, avem membri certificaţi în domenii AT diferite, relaţiile cu CPR şi FRP sunt în schimbare in urma reaşezărilor profesionale prin care trec aceste doua organizaţii, iar avizarea ARAT la CPR în domeniul Psihoterapiei expiră în anul 2022.

Sunt factori care ne împing spre schimbare si este nevoie să hotărâm împreună în ce fel să continuăm, care vor fi identitatea şi strategia asociaţiei noastre.

Vedem şi oportună această perioadă pentru o astfel de acţiune, observând creşterea energiei disponibile în asociaţie pentru a face schimbări şi pentru a rezolva împreună probleme. Au început să apară grupuri de lucru şi de discuţii pe diferite teme, iar în Adunările Generale creşte calitatea interacţiunilor dintre noi. Evenimentul pe care îl propunem ar crea un cadru prin care iniţiativele individuale şi de grup să poată fi aduse laolaltă şi puse într-un ansamblu coerent.

Mod de implementare:
Ne imaginăm evenimentul asemănător, ca format, cu o şcoala de vară; continutul ar fi diferit de cel al unei şcoli de vară - în loc de workshopuri, vom avea întâlniri de lucru pe diferite teme ce ţin de identitate şi strategie. Locul, durata şi perioada vor fi stabilite de către organizator, acesta fiind persoana căreia îi va fi aprobat proiectul.
Propunem un buget alocat din partea ARAT de 4500 RON, costurile suplimentare ce depăşesc acest buget vor fi suportate de participanţi.
Ca pregătire înaintea evenimentului propriu-zis, vedem oportună organizarea unor intâlniri de lucru regulate (faţă în faţă şi/sau online) ale membrilor ARAT, facilitate de către coordonatorul de dezvoltare, ale căror rezultate să pregătească agenda proiectului "ARAT Summit 1.0".

Despre grupul deschis și deschiderea către viața unui grup

Propunerea întâlnirii într-un astfel de cadru, de grup deschis, a luat naștere dintr-o dorință de conectare la viața comunității ARAT, în formele în care se desfășoară ea în prezent, precum și din intenția de a lua parte la ea.

În acest context și cu susținerea colegilor din Consiliul Director, Nicoleta și cu mine am organizat primele întâlniri ale grupului. Obiectivul pe care l-am formulat la început a fost crearea unui spațiu de ascultare și de cunoaștere, spațiu în care membrii ARAT să își formuleze nevoile în legătură cu asociația, să fie în contact atât cu unele persoane din Consiliul Director, cât și cu restul colegilor. În acest fel ne-am imaginat că putem contribui la o continuitate a comunicării în comunitatea AT, la susținerea sentimentului de apartenență la aceasta și la generarea unor soluții potrivite pentru cei care profesează sau care doresc să profeseze folosind Analiza Tranzacțională.

Iată câteva din temele abordate până acum: susținerea unei culturi pe care ne dorim să funcționeze acest grup, bazate pe respect reciproc și interes înspre cunoașterea celuilalt; stabilirea unor modalități de protecție și acțiune etică, responsabilă, la nivel de comunitate; identitatea ARAT și diferențierea ei față de restul structurilor cu care interacționează asociația.

Aceste întâlniri de grup deschis sunt facilitate periodic de către Nicoleta (Gheorghe) și Diana (Deaconu) la București, respectiv de către Lucian (Gîrniceanu) la Timișoara. Pe lista de discuții a membrilor (membri_ARAT@yahoogroups.com) postăm calendarul și un rezumat al celor discutate.

Vă așteptăm alături!

Diana Deaconu

Grupul nu funcționează pe baza obligativității participanților de a fi prezenți la fiecare întâlnire; din experiența de până acum de fiecare dată au venit persoane noi, iar altele au participat constant.

Știri EATA

1. 1 noiembrie 2018 - apare revista europeană de Analiză Tranzacțională cu numărul 123 în care regăsim subiecte ca:

- colaborarea dintre EATA și ITAA
- EATA în Kyrgystan
- Medalia de bronz a EATA pentru Syilvie Monin

2. 1-2 februarie 2019 - a 5 a întâlnire profesională cu participare internațională având ca temă "Relațiile dinamice în organizații și impactul lor asupra sănătății fizice și psihice a angajaților în procesul muncii"

3. 4-6 Iulie 2019 - Conferința EATA susținută în Ucraina având ca temă "Metode moderne și aplicații practice ale Analizei Tranzacționale"

4. Invitație pentru a licita locația unde va avea loc Conferința Globală de Analiză Tranzacțională din 2020

Știri ITAA

1. 3-4 noiembrie 2018 în Lyon, Franța - First Tri-National French Language TA Converent
2. 23-24 noiembrie 2018 în Singapore - Conferința Australiană și Singaporeză De Analiză Tranzacțională
3. 16-23 februarie 2019 în Frenchman's Cove, Jamaica - întâlnirea USATAA
4. 31 iulie 2019 în Raleigh, NC, USA - Conferința USATAA
5. Înscrieri pentru noul consiliu director ITAA - în curând disponibil în toată lumea pentru cei care caută să beneficieze de servicii profesionale și training în Analiză Tranzacțională apasă aici
6. Un nou proiect interesant! Schimb de experientă internațională pe teme de supervizare.

Echipă editorială
Amalia Gabor
Diana Deaconu
Lucian Gîrniceanu
Mihaela Nicolae
Miruna Jovin

Copyright ©ARAT 2018Toate drepturile rezervate

Adresa noastră de email este newsletter@arat.ro